

Posudek diplomové práce

Dita Komárková

Obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným jako předmět právních vztahů

Rozsah diplomové práce Dity Komárkové je standardní (68 rukopisných stran, které překračují rozsah normostrany).

Dita zvolila téma, které je stále aktuální a prakticky vysoce relevantní. Zvláště v době vrcholící hospodářské recese dochází k četným restrukturalizacím v podnikatelské sféře, jež se často realizují právě cestou dispozice s obchodním podílem.

Náročnost zvoleného tématu lze mít za adekvátní diplomovému úkolu, a to i vzhledem k řadě otázek, na něž praxe v souvislosti s právní úpravou převodu obchodního podílu stále naráží. Pramenů se k této problematice pojí relativně dost, včetně četné judikatury Nejvyššího soudu ČR. Lze konstatovat, že většinu z nich Dita ve své práci zohlednila.

Práce obsahuje přehledné, uspořádané a dobře strukturované pojednání o zvoleném tématu a beze zbytku naplňuje cíl, který si Dita vytkla v úvodu. Práce dokládá, že Dita pronikla hluboko do problematiky, o níž pojednává, dobře se v ní zorientovala a porozuměla jejímu systému, významu, praktickým dopadům, ale i širším souvislostem.

Práce vhodně kombinuje vlastní poznatky autorky s informacemi obsaženými v jiných pramenech. Vysoce hodnotím Ditinu práci s aktuální judikaturou. Lze konstatovat, že v práci se odráží drtivá většina klíčových rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, která se týkají právní úpravy dispozic s obchodním podílem, ale i navazujících otázek. Šíří i hloubkou svého pojednání Dita prokázala schopnost identifikovat problémy posuzované právní úpravou a poukazovat na její výkladová či aplikační úskalí. Vytknul bych jen to, že práce místy vyznívá snad až příliš informativně a popisně, zejména pokud jde o seznamování s aktuální judikaturou. Hůře se tak hodnotí autorčina schopnost předkládat názorové rozpory, právně je analyzovat, teoreticky systemizovat, ale i polemicky hodnotit, zaujímat k nim vlastní stanovisko a za pomoci právní argumentace podpořit to či ono řešení. Řada závěrů, jež autorka prezentuje, víceméně kopíruje stanoviska již publikovaná. Práci přesto nelze upřít upřímnou snahu po odborné novosti a autentičnosti.

Z obsahového hlediska bych také upozornil na několik pasáží, které pokládám za částečně problematické či zasluhující dílčí doplnění anebo korekci. Na str. 5 tak např. Dita pojednává o „prohlášení smlouvy o převodu obchodního podílu za neplatnou“; podobně viz na str. 26. Na str. 7 uvádí, že občanský zákoník považuje za věc v právním smyslu toliko hmotný předmět, je-li ovladatelný a užitečný pro potřeby lidí. Úvaha na str. 11 o tom, nakolik lze na převod obchodního podílu použít § 446 obchodního zákoníku, nereflektuje aktuální judikaturu Nejvyššího soudu. Na str. 13 Dita zmiňuje, že rozdílné postavení společníku ve společnosti je přípustné, je-li „náležitě odůvodněno“. Úvaha o spojení obchodního podílu, přejde-li na majitele jednoho obchodního podílu jen podíl na jiném obchodním podílu, na str. 16, dle mého názoru, nekoresponduje se závěry, k nimž Dita dochází na jiném místě práce (str. 59). Na str. 30 Dita vyjadřuje názor, podle něhož nedostatek ověření podpisu pod plnou mocí způsobí za všech okolností neplatnost smlouvy o převodu obchodního podílu. Na téže straně dospívá k závěru, že plná moc musí tvořit součást smlouvy či její přílohu. Tento závěr na následující straně vztahuje rovněž na plnou moc k odstoupení od smlouvy, pokud jde o součást takového odstoupení.

V souvislosti s kapitolou věnovanou „prohlášením a zárukám prodávajícího“ (str. 35) bych očekával hlubší úvahu nad problematikou odpovědnosti za vady obchodního podílu, resp. nad vymezením „vlastnosti“ takového podílu. Nejsem si jist správností teze o přípustnosti volby anglického práva, pokud jde o dílčí ujednání ve smlouvě o převodu obchodního podílu, které se týká režimu takové odpovědnosti (tamtéž). Domnívám se, že tato otázka by zasloužila hlubší teoretické rozpracování. Nerozumím konstrukci na str. 36, podle níž „si“ může kupující před zpětným převodem obchodního podílu od tohoto podílu „oddělit podíl na zisku“. Pochybnost mám dále o správnosti myšlenky o tom, že ani předkupní právo sjednané ve společenské smlouvě nemá „věcné“ účinky. Viz též navazující pojednání na str. 40 o tom, jaké důsledky bude mít jeho porušení. Na str. 49 Dita konstatuje, že ke změně v osobě společníka dochází účinností převodu ve vztahu ke společnosti. Podobné přesvědčení prosvítá též dvěma závěrečnými větami na str. 53. V souvislosti s pasáží o určení kupní ceny ve smlouvě o převodu obchodního podílu postrádám úvahy nad přípustností a specifiky zajišťovacího převodu obchodního podílu.

Uvítám, jestliže Dita uvedená tvrzení vysvětlí, upřesní či doplní u ústní obhajoby. U ústní obhajoby by mě zajímala též odpověď na otázku, jakým způsobem zajistit, aby se zvětšil obchodní podíl jednoho společníka (např. A z 50 % na 60 %) na úkor druhého společníka (např. B z 50 % na 40 %), aniž by se změnila výše vkladů obou těchto společníků do základního kapitálu společnosti.

Formální úroveň díla je odpovídající, zejména pokud jde o jeho strukturu, grafickou úpravu a důslednou práci s poznámkovým aparátem. V pořádku je též seznam použité literatury. Vyhovuje též jazyková stránka práce, chyby a překlepy se v ní prakticky nevyskytují.

Navzdory uvedeným výhradám hodnotím Ditinu práci jako zdařilou a v každém případě způsobilou obhajoby i obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře, i když konečný výsledek ponechávám závislý na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 27. května 2009

JUDr. Petr Čech LL.M.

ved. diplom. práce